

[Lotte Henriksen]

i dag. Der vil senere her i salen blive lejlighed til at debattere en samlet dansk alkoholpolitik. I Socialdemokratiet arbejder vi for, at lokale oplysende aktiviteter kan støttes økonomisk. Dette kun for at meddele forslagsstillerne, at vi tager det rejste problem alvorligt og håber, at vi senere kan blive enige om at finde andre måder at mindske alkoholforbruget på.

Lad mig til sidst fremføre, at kontrolproblemet, som forslagsstillerne også bemærker, kan give problemer. Men med det samtidige forslag om udvidelse af strafferammen kan man risikere, at det vil koste mangen en kassedame at skulle tilbringe sin ferie bag tremmer, fordi hun ved de stressede weekendindkøb kom til at sælge en 17-årig vin, medens han også købte kartofler, mælk og wc-papir.

Socialdemokratiet kan derfor ikke tilslutte sig lovforslaget.

Flemming Hansen (KF):

I den konservative folketingsgruppe har vi megen sympati for intentionerne i dette lovforslag. Jeg synes heller ikke, det er særlig behageligt at se unge mennesker fare rundt på gader og veje med bajere i hånden.

Det er en ubehagelig oplevelse, og denne ubehagelighed øges, jo yngre de unge mennesker bliver.

Men jeg må altså sige, at forslaget vil være umuligt at få til at fungere i praksis. Det er jo vanskeligt på restauranter, og det vil være endnu vanskeligere i forretningerne. I øvrigt synes jeg da, det må være min gode ret at bede min søn på 16 år om at gå hen og købe 6 øl til mig f.eks., hvis jeg har lyst til at bede ham om det og han i øvrigt vil opfylde det. Men det måtte han altså ikke gøre efter dette lovforslag.

I det hele taget er forbudslinien ikke den rigtige vej frem. Hver gang vi diskuterer forbud mod den slags, tænker jeg altid på forholdene i Sverige og Norge, som jo er decideret forbudslande også på disse områder, og det viser sig jo, at dér er alkoholforbruget i virkeligheden allerstørst – ikke det officielle, men det uofficielle. I Norge er det f.eks. karakteristisk, at vinmonopolerne, som disse butikker vist hedder deroppe, altid ligger på afskårne hjørner, sådan at naboen ikke kan se, om man går om hjørnet eller man lige smutter ind i forretningen for at købe, og det er altså hele den etik, der ligger bag det dér.

Vi tror ikke på forbud, men derimod på oplysning, som industriministeren så rigtigt understregede det, og jeg beklager derfor at måtte tilkendegive, at vi ikke kan støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er i anledning af den megen snak om forbud.

Nu drejer det sig altså om personer under 18 år; jeg er heller ikke tilhænger af noget forbud over 18. For personer under 18 år har vi i forvejen en hel del restriktioner både for at beskytte de unge og for at give forældrene en mulighed for at udøve forældremyndigheden.

Der gælder jo i forvejen en række forbud for personer under 18 år. De må f.eks. ikke købe eller sælge fyrværkeri. Ej heller må de køre bil, selv om de gerne vil, når de er 17. Vi har altså nogle regler for personer under 18 år, som jeg dog godt ved det er svært at overholde. Men i denne sammenhæng vil jeg gerne fremhæve, at det forbud, der her er tale om, vedrører børn og unge, ikke voksne, selvstændige mennesker.

Charlotte Antonsen (V):

Med dette forslag foreslår medlemmer af Kristeligt Folkeparti, at det skal forbydes de handlende at sælge stærke drikke, dvs. drikkevarer, der er stærkere end lyst hvidtøl, til personer under 18 år. Hvis det i flere tilfælde lykkes en 17-årig at passere kassedamen med et par pilsnere, skal købmanden i fængsel for at afsone hæftestraf.

Kristeligt Folkeparti vil således gøre selv almindelige pilsnere til forbuden frugt – noget, det er særlig spændende at komme i besiddelse af og drikke i smug. Det skal ikke være tilladt, at en husmor sender sit store barn i forretningen med en indkøbsseddel, der foruden mel og ost også omfatter en flaske rødvin til familiens søndagsmiddag. Og hvis en gruppe 16-årige skal have en hyggeaften med et par pilsnere til hver, må de sende en mindst 18-årig kammerat i byen efter det. Men så er det jo også blevet mere spændende at drikke øl, selv om man måske egentlig foretrækker en cola. Det kalder jeg formynderisk.

I Venstre kan vi heller ikke acceptere henvisningen til, at sådan er det i andre nordiske lande. Vi kender alle begrebet Forbudssverige; det skal vi ikke efterligne her. De har et andet drik-